

אריג'

מכון מחקר יישומי
המצב הגיאופוליטי בנפת קלקיליה

הוכן על ידי: יחידת ניטור התנחלויות

אפריל 2015

תוכן הדוח

1. נפת קלקיליה: גיאוגרפיה ואוכלוסייה.
2. המצב הגיאופוליטי בנפת קלקיליה במסגרת הסכמי אוסלו.
3. הפרות הכיבוש הישראלי בנפת קלקיליה.
4. פעילות ההתנחלות הישראלית בנפת קלקיליה.
5. התנחלויות ישראליות.
 - 5.1 הרחבת התנחלויות ישראליות בשנים האחרונות.
 - 5.2 התוכניות המבניות של התנחלויות ישראליות.
6. המאחזים ישראלים כובשים את גבעות נפת קלקיליה.
7. הפקעת האדמות הפלסטיניות בנפת קלקיליה בתואנה של "אדמות מדינה"
8. בסיסי צבא ישראלים על אדמות נפת קלקיליה.
9. תוכניות ההתנחלות בנפת קלקיליה.
10. כבישים עוקפים ישראלים.
11. מחסומים ישראלים מפריעים את תנועת התושבים בנפת קלקיליה.
 - 11.1 מנהרת חבלה.
12. גדר הפרדה הגזעני על אדמות נפת קלקיליה.
 - 12.1 את ההשפעות השליליות של הקמת גדר הפרדה הגזעני על אדמות נפת קלקיליה.
 - 12.2 גדר הפרדה הגזעני והחוק בינלאומי.
13. סיכום

1. נפת קלקיליה:

נפת קלקיליה ממוקמת בכיוון צפון-מערב הגדה המערבית הכבושה וקרוב לקו שביתת הנשק של 1949 (הקו הירוק). השטח הכולל של הנפה היום הוא 166,380 דונם (166.4 קמ"ר) ואוכלוסיית הנפה היא יותר מ-108,000 פלסטינים (הלשכה הפלסטינית המרכזית לסטטיסטיקה, 2014).

נפת קלקיליה נחשבת מהנפות הפלסטיניות הקטנות בגדה המערבית מבחינת השטח, אבל היא אחת מהנפות הפלסטיניות הסובלות ביותר מההליכים הישראליים כמו פקעת האדמות ובניית התנחלויות ישראליות, פריצת כבישים עוקפים והקמת בסיסים צבאיים והקמת מחסומים צבאיים ומעברים הישראליים ובניית גדר הפרדה הגזעני.

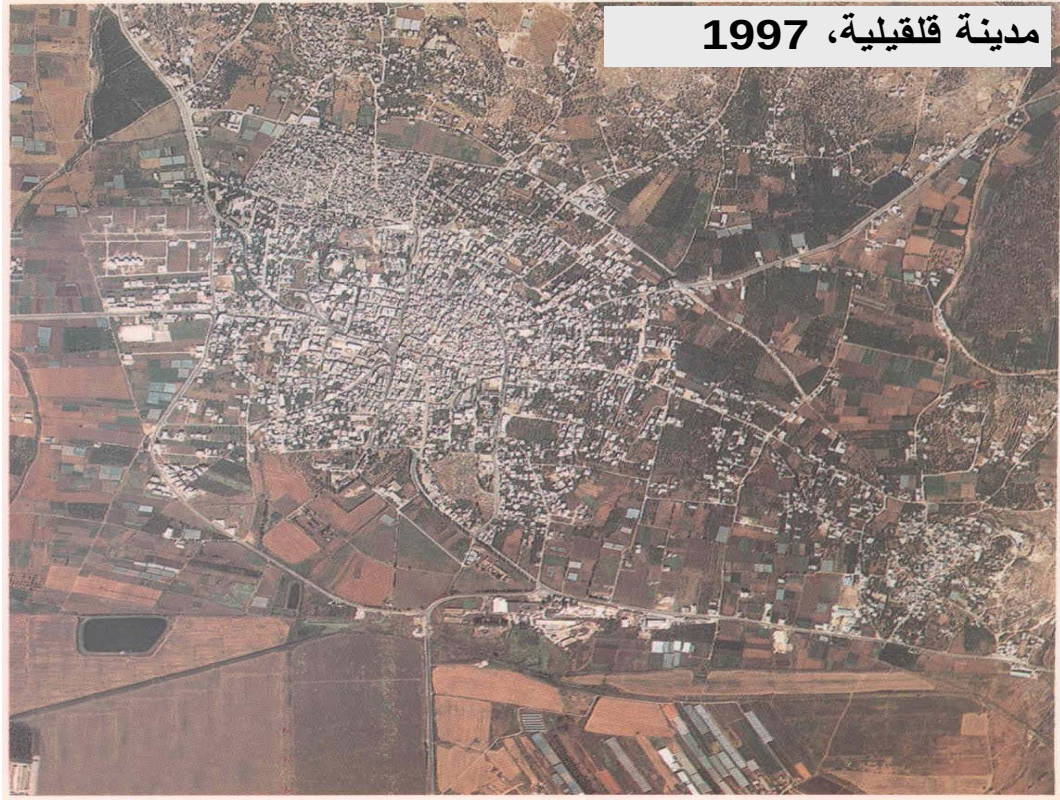
בעקבות הכיבוש הישראלי להגדה המערבית ורצועת עזה בשנת 1967, מדינת ישראל להוט להרוס נפת קלקיליה ולגרוש את תושביה, כדי לבצע מדיניות הכיבוש והתנחלות שלה בנפה, שבה הכיבוש הישראלי תוך 23-יום הרס כ-85% מהבתים פלסטיניים בעיר קלקיליה, אשר הגיע את מספרם עד 1996 בתים¹. בנוסף לזה הצבא הישראלי הרס את המתקנים, חנויות ומבנים ציבוריים בנפה ובארות תהום והביא נזק רב שגרם לעקירה ופיזור התושבים. והיה לעיריית קלקיליה השפעה גדולה ביותר להפסקת מעשי הטבח הישראלי נגד הפלסטינים בנפה, אז הניבו הקשרים הישירים והאינטנסיביים עם הקונסולים של מדינות אירופה ומדינות זרות בעיר ירושלים באותו זמן כדי לעצור את התוקפנות הישראלית על עיר קלקיליה ולהחזרת הפלסטינים לעירם ובתיהם, שנשלט עליהם הרס וחורבן.

קלקיליה ומלחמת יוני בשנת 1967
http://scholar.najah.edu/sites/default/files/allthesis/qalqilya_and_june_1967_war_documental_study.pdf

مدينة قلقيلية، 1970

مدينة قلقيلية، 1997

1-3 תמונה: העיר קלקיליה, בין השנים 1970-1997 ועד 2012

2. המצב הגיאופוליטי בנפת קלקיליה במסגרת הסכמי אוסלו

האינתיפאדה הראשונה החלה בשנת 1987, בשביל דחיית העם הפלסטיני להכיבוש הישראלי של השטחים הפלסטינים הכבושים ולדרוש פתרון צודק ובר קיימא להתיק הפלסטיני. וב-1991, נערכה וועידת השלום במדריד על בסיס "האדמה תמורת השלום" ויישום של החלטות מועצת הביטחון מס. 242 ו-338 הקוראות לנסיגה ישראלית מלאה מהשטחים שנכבשו בשנת 1967. גם התקיימו מספר סבבים של משא ומתן בין הצדדים הישראלי והפלסטיני והיה הצד הפלסטיני מוודה את הצורך להפסיק ההתנחלות כגורם עיקרי ועומד כמו אבן מול התקדמות המשא ומתן.

בבירה הנורבגית אוסלו, התקיימו מו"מ בין אש"ף לבין ממשלת ישראל להגיע לשלום צודק ובר-קיימא, והסתיים עם חתימה על הצהרת העקרונות ב-13 בספטמבר 1993, ואחר כך, חתימת הסכם תקופת המעבר, שכללה נסיגת הצבא הישראלי מחלקים ברצועת עזה ויריחו. תקופת המעבר זוהתה עד חמש שנים כדי שתסתיים בחודש מאי 1999 וכך בסוף יהיה פתרון להמכשולים העיקריים כגון הגבולות, התנחלויות, פליטים, מים וירושלים. התוצאה עבור הסכם אוסלו הראשון (מאי 1994) הייתה הנסיגה של כוחות הכיבוש הישראלי מן כ-70% מרצועת עזה ומספר מקומות מוגבלות באזור נפת יריחו.

הסכם אוסלו ב', שנחתם ב-28 בספטמבר 1995 כלל את קיומן של הבחירות למועצה המחוקקת הפלסטינית, ונקבע לוח זמנים לנסיגת הכוחות הישראליים מתוך האזורים המאוכלסים בתושבים הפלסטינים. בהתבסס על הסכם אוסלו ב' הגדה המערבית חולקה לשלושה אזורים, כלומר: -

- אזור א (A) , שבו יש להרשות הפלסטינית שליטה ביטחונית מלאה וניהול באזור מורכב מהחלקים העיקריים של הערים הגדולות בגדה המערבית.
- אזור ב (B) שכולל את רוב השטחים הפלסטינים המאוכלסים בעיריות והפרים וכמה מחנות פליטים. שבו הרשות הלאומית הפלסטינית שולטת על כל העניינים האזרחיים אבל לישראל שליטה לענייני ביטחון.
- אזור ג (C) אשר מכסה את שאר השטח מחוץ אזורים A ו-B, ויש לישראל שליטה מלאה על האזור מהבחינת המינהל והביטחון , ואיזור זה כולל כל ההתנחלויות הישראליות ורוב השטח הפלסטיני שלא מאוכלס או איזורים כפריים מאוכלסים באופן מוגבל .

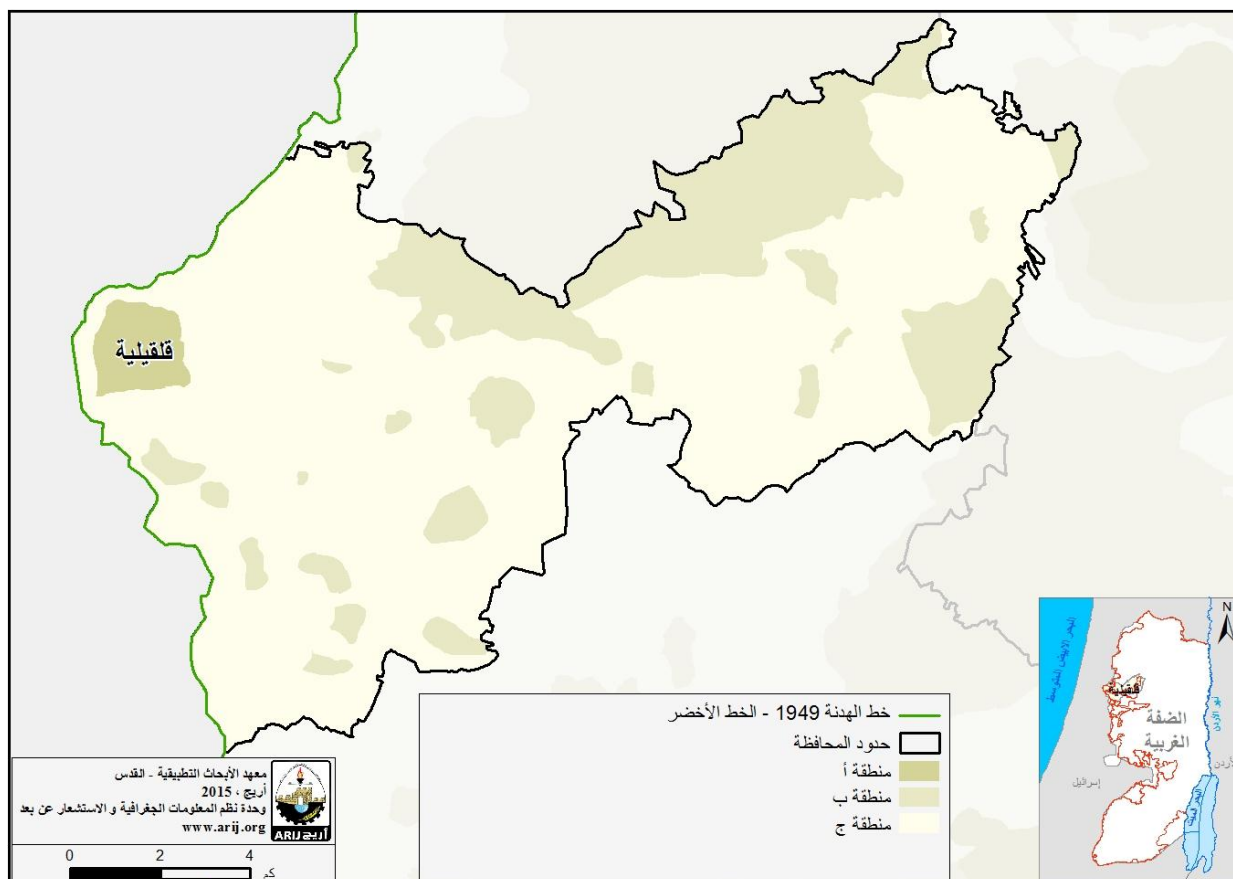
בנפת קלקיליה, סווגו שטח של 3619 דונם (3.6 קמ"ר) כאזור "A", וסווגו שטח של 39,478 דונם (39.5 קמ"ר) מקרקעות נפת קלקיליה כמו "B", וסווגו את החלק הנותר מנפת קלקיליה של 123,283 דונם (123.3 קמ"ר) כאזור "ג", כמו מפורט בטבלה מס. 1 להלן:

טבלה 1: סיווג קרקעות קלקיליה במסגרת הסכם אוסלו ב-1995

הסיווג של האיזור	מידת השטח (דונם)	אחוז
איזור א	3619	2.2%
איזור ב	39478	23.7%
איזור ג	123283	74.1%
סה"כ	166380	100%

יחידת מערכות מידע גיאוגרפי- מכון המחקר היישומי בירושלים- אריג' (2015)

ראוי לציין כי כ-90 אחוזים מתושבי נפת בקלקיליה גרים באזורי "A" ו "B", שמידת שטחם 25.9 אחוזים (43.1 קמ"ר) מכל שטח נפת קלקיליה , בעוד שאר התושבים גרים בשטח " ג " שמידתו 74.1 אחוזים (123.3 קמ"ר) מכל שטח המחוז שבעיקר קרקע חקלאית ושטחים פתוחים ושטחים לפיתוח עתידי, שכולל מקור הכנסה מרכזי עבור הפלסטינים בנפה . מפה מס. 1 מציגה את החלקים הגיאופוליטיים בקלקיליה.

מפה מס. 1 מציגה את החלקים הגיאופוליטיים בקלקיליה

יתר על כן, כ 382 דונם (4.3% מכלל השטח של האזור העירוני בנפת קלקיליה) ממוקמים בצד המערבי של גדר הפרדה הגזעני (האזור שבין החומה לבין הקו הירוק), הדבר הזה הגביל את האפשרות של אזרחים פלסטינים המתגוררים באזורים המבודדים אלה לשמור על שירותי חינוך, בריאות, תשתיות ושירותים אחרים.

3. הפרות הכיבוש הישראלי בנפת קלקיליה

במהלך שנים האינתיפאדה הפלסטינית השנייה שפרצה בספטמבר 2000, הגבירה שלטונות הכיבוש הישראלי את הפעילויות הצבאיות וההתנחלות בשטחים הפלסטינים הכבושים ובכוונה לחבל ולהרוס קרקעות חקלאיות של הפלסטינים באופן מיוחד, בנוסף לזה, הפקעת קרקעות לצרכים צבאיים שונים, הריסת בתי פלסטינים הרחבת התנחלויות ישראליות, הקמת מאחזים, ובניית והרחבת הכבישים העוקפים המשרתים את המתנחלים הישראליים. כמו כן, שלטון הכיבוש הישראלי הטיל כמה גבולות על חופש התנועה של הפלסטינים ואת בניית גדר הפרדה הגזעני. טבלה 2 מציגה את ההתקפות הישראליות על אדמות ורכוש בנפת קלקיליה בתקופת השנים 2000 עד 2014:

טבלה 2 : מציגה את ההתקפות הישראליות על אדמות ורכוש בקלקיליה בתקופת השנים 2000 עד 2014

השנה	קרקעות שהופקעו	מספר העצים שנהרסו	מספר הבתים שנהרסו	מספר הבתים בסכנת הריסה
2000	1261	4575	0	8
2001	391	5160	0	1
2002	21864	3721	7	4
2003	4718	2622	9	31
2004	4269	8059	16	43
2005	1030	8405	1	4
2006	1460	0	9	0
2007	97	450	10	0
2008	663	1280	7	0
2009	0	530	0	27
2010	11	323	0	19
2011	131	1072	4	8
2012	1480	545	1	8
2013	0	353	0	10
2014	0	200	0	0
סה"כ	37374	37295	64	163

המקור: יחידת מערכות מידע גיאוגרפי - מכון המחקר היישובי בירושלים - אריג' (2015)

טבלה 2 מציגה כי שלטון הכיבוש הישראלי הגדיל בכוונה את הפרות נגד כל מה שהוא פלסטיני, במיוחד לאחר פרוץ האינתיפאדה הפלסטינית השנייה. לנפת קלקיליה היה החלק הגדול ביותר מהפרות אלה, שם בתקופה משנת 2000 עד 2014 שלטון הכיבוש הישראלי עקר סך של 37,295 עצי פרי בנפת קלקיליה. מכיוון שרוב התושבים של מחוז תלויים בחקלאות כמקור הכנסה עבורם, תהליך זה השפיע באופן ישיר על משפחות פלסטיניות רבות, ועל רמות האבטלה והעוני.

4. פעילות ישראליות בנפת קלקיליה:

התוכניות ומדיניות ההתנחלות הישראלית בשטחים הפלסטינים הכבושים משתקפות בבירור על פלסטינים ורכושם, מאז הכיבוש הישראלי של השטחים הפלסטיניים בשנת 1967, הטילה ישראל את שליטתה בשטחים הפלסטיניים באמצעות בניית ההתנחלויות, ועם חלוף הזמן התחיל הבנייה בהתנחלויות אלה הבלתי חוקית יותר ויותר להגביר פקיעת אדמה הפלסטינית לעצמה ולטובתה ולכבוש יותר עבור התפשטויות שונות, כגון הקמת בסיסים צבאיים, בניית הכבישים העוקפים, והקמת מחסומים ומאחזים ישראליים על גבעות פלסטיניות בצעד שנועד להפקיע אדמות פלסטיניות יותר ולצַרֵף אותן למדינת ישראל, וכל זה בא לשרת את האינטרסים של המתנחלים הישראלים. בנוסף למה נזכר, בניית גדר הפרדה הגזעני בצד המערבי של הגדה המערבית, מצפון לדרום, שם ישראל התקדמה דרך בניית גדר הפרדה הגזעני לשרטט מחדש את גבולות "מדינת ישראל" על חשבון השטחים הפלסטינים.

5. התנחלויות ישראליות נבנות על שטחי נפת קלקיליה

תוך ניתוח צילומי אוויר שנעשו על ידי המכון למחקר יישובי ירושלים אריג' ' להתנחלויות הישראליות הקיימות על השטחים הפלסטינים הכבושים באופן כללי וקרקעות נפת קלקיליה בפרט, מראה כי שלטון הכיבוש הישראלי הקים 16 התנחלויות ישראליות על אדמות פלסטיניות שהופקעו מנפת קלקיליה. אז

ההתנחלויות הישראליות אלה תופסות היום שטח של 10,402 דונם (10.4 קמ"ר), במילים אחרות 6% מכלל השטח של נפת קלקיליה (ARIJ 2015). טבלה מס. 3 להלן :

טבלה מס. 3 התנחלויות ישראליות נבנות על שטחי נפת קלקיליה					
מס.	שם התנחלות	שנת יסוד	מס. המתנחלים הישראליים (2011)	מידת השטח	שם העיר או הכפר המושפע על ידי בניית ההתנחלות
1	נווה אורמין	1991	262	559	ג'ינצאפוט
2	קרני שומרון	1978	7494	480	כפר לאקף, חגה, ג'ינצאפוט בקלקיליה ודיר אסתיה בסלפית
3	עמנואל	1981	3229	163	אמאתין, אלפנדוק, כפרי קלקיליה, ודיר אסתיה בסלפית
4	מעלה שומרון	1980	878	636	כפרי עזון ות'לת' בקלקיליה ודיר אסתיה בסלפית ו
5	גנות שומרון	1985	N.A.	119	
6	אלפי מנשה	1981	7477	2841	ערבי אבו פרדה, וואדי אלרשא, אלנבי אליאס עסלה, ראש אלטירה, עזבת אלאשקר
7	מחגר זופין (צופים)	0	N.A	220	קלקיליה, ערב אלרמאדין
8	זופין (צופים)	1990	1338	565	הצפוני, וערב אבו פרדה
9	שער תקווה	1982	5001	753	עזון אלעתמה ומסחא
10	אורנית	1983	6990	1479	עזון אלעתמה ועזבת סלמן
11	קידומים זיפון	1982	3000	407	כפר קדום
12	גבעת המרכזים	N.A	N.A.	608+.037	כפר קדום
13	קידומים	1975	4201	754	כפר קדום
14	גת (מצפה ישאי)	0	N.A.	274	כפר קדום וגת

ממוקמת בתוך הקו הירוק, חלק ממנה רק על שטח של נפת קלקיליה	82	N.A.		נרית	15
עזון אלעתמה	461	720	1985	זמרות	16
	10402	40590		סה"כ	
המקור : יחידת מערכות מידע גיאוגרפי- מכון המחקר היישומי בירושלים- אריג' (2015)					

התנחלויות ישראליות מסווגות בנפת קלקיליה תוך שש חטיבות הן כדלקמן: (1) גוש התנחלות הישראלי "אלפי מנשה", הגוש הזה כולל התנחלויות אלפי מנשה ונרית (הממוקמות בתוך הקו הירוק, אבל הורחבו וחדרו לתוך שטח הגדה המערבית הכבושה ופרט בנפת קלקיליה), ואת התנחלות אורנית, (2) גוש התנחלות הישראלי שער תקווה, שכולל זמרות ושער תקווה. (3) גוש התנחלות הישראלי שומרון, וכולל את ההתנחלויות הבאות: מעלה שמרון, קרני שומרון, גינות שומרון ונווה אורמין (4) אבל הגוש הרביעי כולל התנחלות עמנואל, (5) הגוש החמישי כולל התנחלויות קידומים וקידומים זיפון וגבעת המרכזים ומצפה יסאי. (6) לבסוף, ההתנחלות זופין (צופים) והמחגר זופין (הצופים) בתוך גוש אחד.

5.1 הרחבת ההתנחלויות הישראליות בנפת קלקיליה:

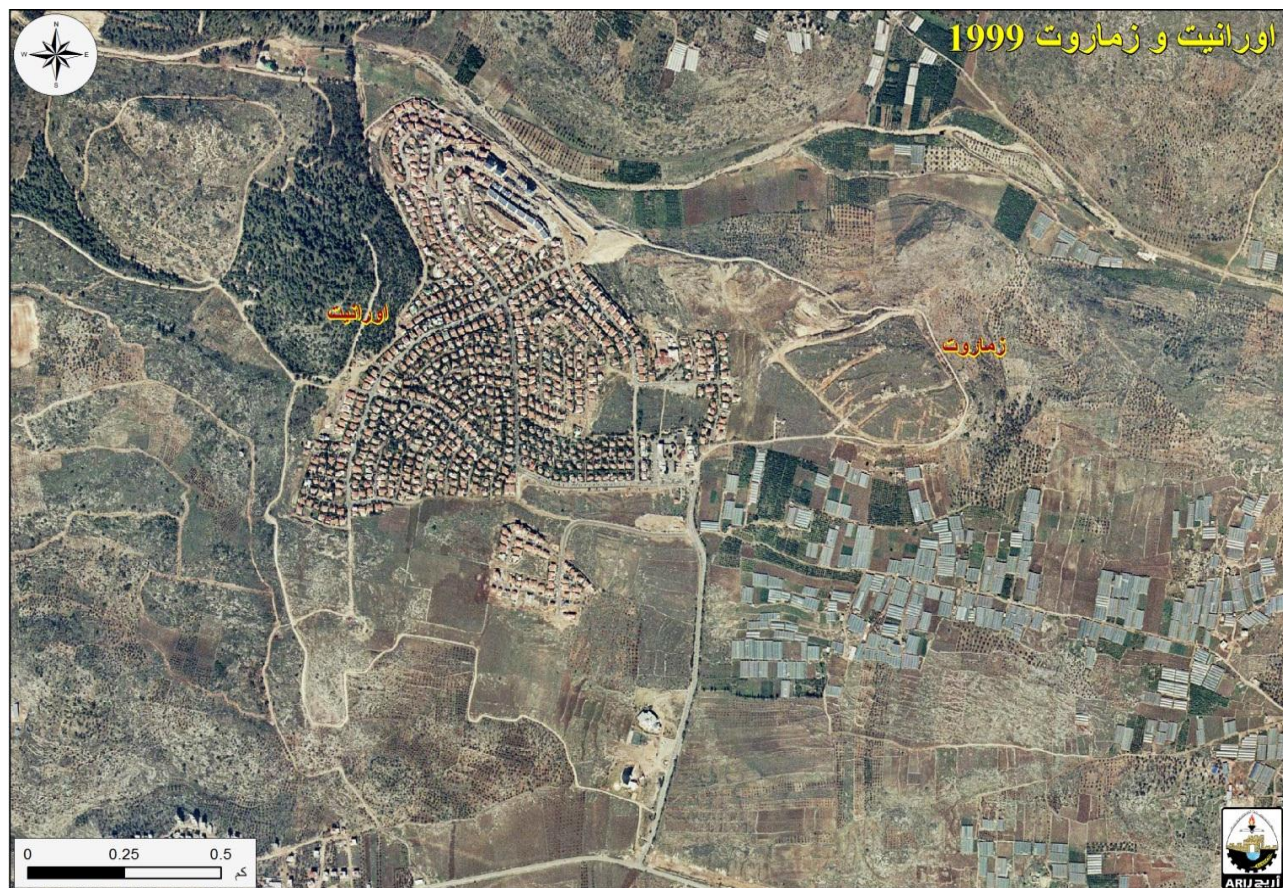
במהלך המחקר שנערך על ידי מכון המחקר יישומי ירושלים - אריג' הסתמך על ניתוח צילומי אוויר ברזולוציה גבוהה בשנת 2012, נראה שישראל מנסה להרחיב בנייה התנחלותי באופן דרמטי בהתנחלויות ובמאחזים הישראליים שנבנו על אדמה פלסטינית כבושה, כי ניתוח הנתונים הראה כי במהלך שנת 2012 ישראל הקימה מתקנים ובניינים רבים שנבנו ב-151 ההתנחלויות הישראליות (79% מסך הכל של ההתנחלויות הישראליות) מתוך סך של 196 ההתנחלויות הישראליות הנבנות על הגדה המערבית, 14 מתוכם בנפת קלקיליה, אז נבנה 1872 מתקנים כוללים 1018 בניינים, מתוכם 160 בניינים שהוספו להתנחלויות הישראליות בנפת קלקיליה - 16% מהסכום הכולל של הבניינים, זה בנוסף לבניית 854 קרוונים, כולל 52 קרוונים בתוך מאחזי התנחלות בנפת קלקיליה - 6% מסה"כ לקרוונים שנבנו בנפה. טבלה (4) להלן:

טבלה 4: מספר הבניינים וקרוואנים שהוספו להתנחלויות הישראליות על אדמות הגדה המערבית			
הנפה	מספר בניינים	מספר הקרוונים	מספר ההתנחלויות שנכלל תוך הרחבה
טובאס	3	0	3
טול כרם	11	12	4
גנין	30	43	5
יריחו	35	81	16
חברון	40	130	22

11	109	45	שכם
15	51	117	בית לחם
14	52	160	קלקיליה
15	53	188	סלפית
21	218	191	רמאללה
25	105	198	ירושלים
151	854	1018	סה"כ
המקור : יחידת מערכות מידע גיאוגרפי- מכון המחקר היישומי בירושלים- אריג' (2013)			

במחקר וניתוח השני בוצע על ידי מכון המחקר היישומי בירושלים –אריג' על שטח ההתנחלויות הישראליות בגדה המערבית הכבושה בדרך כלל ועל ההתנחלויות הישראליות בקלקיליה בפרט, עולה כי שטח ההתנחלויות הישראליות גודל ומתרחב, פיקחנו את הגידול הזה מאז 2000 ועד שנת 2012 בעשר התנחלויות ישראליות והיה בשיעור של 24%, מ 8131 דונם בשנת 2000 שהפך להיות 10,094 דונם בשנת 2012. בטבלה 5 להלן :

טבלה 5: השוואה בין אזור ההתנחלויות הישראליות בין 2000 ו- 2012				
#	שם התנחלות	מידת שטח ההתנחלות (דונם) שנת 2000	מידת שטח ההתנחלות (דונם) שנת 2012	אחוז הגידול
1	בניא אורמין	543	605	11.4%
2	אלפי מנשה	1930	2825	46.3%
3	זופין (צופים)	478	671	40.4%
4	שער תקווה	906	1049	15.8%
5	עמנואל	940	1154	22.8%
6	קרני שומרון	919	1042	13.3%
7	קידומים זיפון	349	420	20.5%
8	גבעת המרכז	487	522	7.1%
9	קידומים	730	765	4.7%
10	גנות שומרון	849	1041	22.6%
	סה"כ	8131	10094	24.1

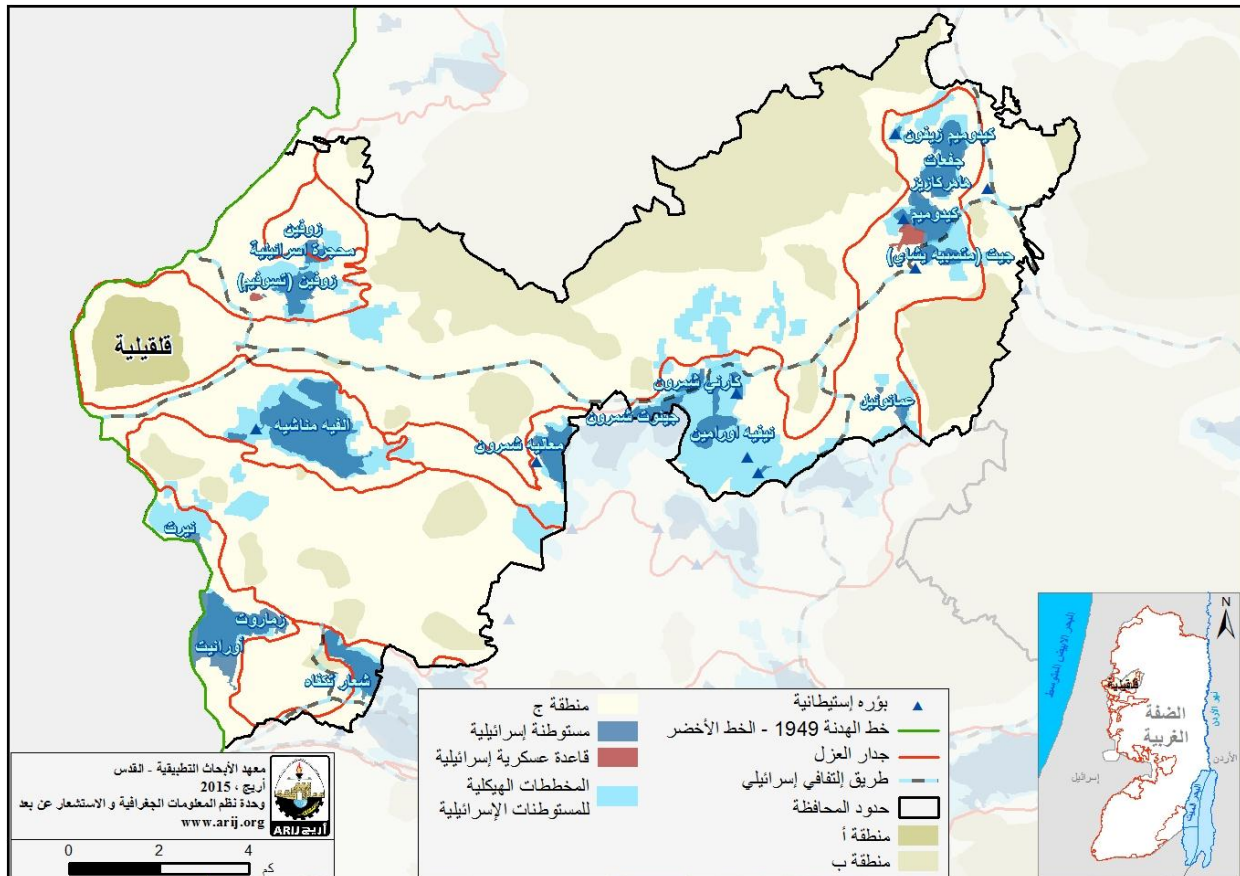
תמונה מס' 4 ו-5: הרחבת התנחלויות בהתנחלות אורנית בנפת קלקיליה בתקופה בין השנים 1999 ו- 2012

5.2 תוכניות מבניות של התנחלויות ישראליות:

בשנת 1991, המנהל האזרחי הישראלי השולט על הגדה המערבית הכבושה, פתח תכנית מבנית של ההתנחלויות הישראליות מפוזרות על שטחי הגדה המערבית הכבושה, ולקח בחשבון את הקצאת קרקע נוספת להקמת התנחלויות ישראליות חדשות בעתיד והרחבת ההתנחלויות הישראליות הקיימות כיום.² אז הוקצה 486,137 דונם (486.1 ק"מ, המייצג 8.6% מכלל השטח של הגדה המערבית) לבניית התנחלויות ישראליות חדשות או הרחבת מה היה קיים עד שנת 1991. ראוי לציין, כי האזור שהוקצו להרחבה עתידית הוא שבע פעמים ההתנחלויות הישראליות שהיו קיימות עד 1991, אשר הן 69,000 דונם (69 קמ"ר, או 1.2% מכלל השטח של הגדה המערבית).

²התנחלויות ישראליות שהוקמו לפני 1991, כאשר המנהל האזרחי הישראלי פתח תוכניות מבניות להתנחלויות

בנפת קלקיליה, הגודל האמיתי של התנחלויות ישראליות הקיימות בנוסף למה מיועד להרחבה עתידית על פי תוכניות מבניות הוא 23,854 דונמים, פעמיים וחצי מהאזור הנוכחי של ההתנחלויות הישראליות הבלתי החוקיות הבנויות על קרקעות נפת קלקיליה שהסתכמו 10,402 דונם. ראוי לציין שהשטח המיועד להרחבת ההתנחלות בתוך התוכניות מבניות, כולל האזורים הפלסטיניים המבודדים מצד המערב של גדר הפרדה גזענית המבוסס על שטח נפת קלקיליה. מפת מס' (2) מציגה אזורי התנחלויות ישראליות ותוכניות מבניות.

מפת מס' (2) מציגה אזורי התנחלויות ישראלים שהוקמו על אדמות נפת קלקיליה, המפה כוללת תוכניות מבניות.

6. מאחזים ישראליים תופסים את הגבעות של נפת קלקיליה:

בין השנים 1996 ו-2014, מתנחלים המתגוררים בהתנחלויות הישראליות הקימו על שטחה של נפת קלקיליה תשעה מאחזים³. תופעת קיומם המאחזים הבלתי לגיטימיים חוזרת לשנת 1996, כאשר הזמן אריאל שרון-ראש ממשלת ישראל לשעבר- המתנחלים לכבוש את צמרות הגבעות הפלסטיניות בשטחים הפלסטיניים הכבושים ולשלוט כדאי למנוע שליטת ורבנות הפלסטינים עליהן. ראוי להזכיר כאשר המתנחלים מבקשים להקים מאחזים, הם מבקשים להקים מאחזים אלה ליד ההתנחלות הישראלית "ראשית וכבר קיימת". וראוי להזכיר גם כי ממשלת ישראל לא מממנת את המתנחלים אלה דרך תמיכה כספית ישירה, בנימוק שהמאחז

הזה "בלתי חוקי" ואינו לגיטימי, אבל בתמורה, מבטיחה ונותנת התשתית המתאימה להקמת מאחזים אלה על ידי הצבא הישראלי, אשר הוא מספק הגנה להם בתהליך הקמת מאחזים.

Settlements' outposts is a technique improvised by Israeli officials in cooperation with the Israeli settlers; under which the latter seize hilltops and certain locations in close proximity to existing settlements in order to annex the location to the settlement – if it exist within the master plan area of the settlements - all of which under the direct protection of the Israeli Army

המטרה העיקרית של תהליך הקמת מאחז על ידי מתנחלים ישראלים, ועם שיתוף פעולה עקיפה עם ממשלת ישראל היא שליטה כמה שיותר ואפשר על השטחים הפלסטינים. המטרה הופיעה בבירור בשנת 1998, כאשר שר החקלאות בזמנו, וראש הממשלה לשעבר "אריאל שרון" הצהירו כדלקמן: "חייבים לתפוס כמה שיותר מהשטחים הפלסטינים, לפני שנאבד אותם לטובת הפלסטינים באמצעות משא ומתן."

כל אדם צריך לתפוס את המספר הגדול ביותר האפשרי של הגבעות הפלסטיניות להרחבת ההתנחלויות הישראליות, כי הכל שניקח עכשיו יישאר לנו, אשר אינו לוקחים אותו יהיה רכוש של הפלסטינים ... (אריאל שרון במהלך פגישה של חמושים ממפלגת הימין הקיצוני "צומת" – על פי סוכנות הידיעות הצרפתית, 15 לנובמבר, 1998).

בטבלה מס 6 יש רשימת המאחזים אשר נוצרו על שטח נפת קלקיליה:

טבלה מס 6: המאחזים הישראליים בנפת קלקיליה		
מס.	שם המאחז	תקופת יסוד
1	אלוני שילו (חוות נוף קאני)	ינואר 1999
2	מערב מעלה שומרון	פברואר 2001 עד נובמבר 2002
3	מערב נווה מנשים	ינואר 2002
4	מערב אלפי מנשה	ינואר 2004
5	רמות גלעד	ינואר 2002
6	שבות אימי	2007
7	צפון קידומים	N.A
8	גלעד	פורקה על ידי בן אליעזר
9	הר חמד	ינואר 2006
המקור: יחידת מערכות מידע- מכון המחקר היישובי בירושלים- אריג' (2015)		

7. הפקעת האדמות הפלסטיניות בתואנה של "אדמות מדינה"

כאשר ישראל כבשה את השטחים הפלסטינים (הגדה המערבית ורצועת עזה) ב-1967, רק היה רישום רשמי עבור בעלות שליש הקרקעות הפלסטיניות בעוד שאר בעלות האדמות הוכח באמצעות שטר "קושאן טאבו" תורכי (שייך לתקופה העות'ומנית) ותעודות רישום הרשמי שהוצאו על ידי ממשלת המנדט הבריטי כמו גם רישום עם מחלקת המקרקעין הירדנית, על פי הדין שחל לפני 1967. בעיקרון, חוק הקרקעות העות'מאני משנת 1858 הוא עדיין פעיל בגדה המערבית הכבושה כדי להסדיר את הבעלות של הקרקעות, אבל אינו פעיל באופן גדול במהלך מאות שנים בתקופה העות'מאנית, או בתקופת המנדט הבריטי, והשלטון הירדני ששמרו על שימוש אותו החוק.

היה לצו הצבאי הישראלי מס' 59 (לשנת 1967) (כפי שתוקן על ידי הצו הצבאי 1091) ההתייחסות להגדרת בעלות השטחים הפלסטינים מחדש בגדה המערבית הכבושה אחרי 1967, אבל זה היה בניגוד לחוק הקרקעות העות'מאני, אז הצו הצבאי 59 מס' אפשר ונתן אישור ו"לשומר נכסי הממשלה" הממונה על ידי רשויות הצבא הישראלי להשתלט על שטחים שהיו בבעלות הממשלה הירדנית. גם הצו הצבאי 59 מס' אפשר ונתן אישור "לשומר נכסי הממשלה" להשתלט על אדמות פרטיות שייכות לאנשים או קבוצות לאחר ההכרזה על אדמות אלה כמו 'קרקעות ציבוריות' או 'אדמות מדינה' ומוגדרות כמו קרקעות בבעלות או תחת שלטון או היו קשורות לצד או אדם ממדינת אויב לפני, במהלך ואחרי מלחמת 1967.

לכן, כאשר ישראל כבשה את הגדה המערבית, הטילה את שליטתה על מה הוכרז "אדמות מדינה" בזמנו - בתקופת השלטון הירדני ועל שטח של 634,920 דונם (11.2% מכלל השטח של הגדה המערבית) וזה אותו שטח אשר סווג כשטח "אדמות מדינה רשומות", שבו ישראל רואה עצמה הבעל של האדמות הללו כמו יורשת השלטון הירדני אשר הסתיים דרך הכיבוש הצבאי הישראלי ב-1967, על פי הפרשנות הישראלית של החוק.

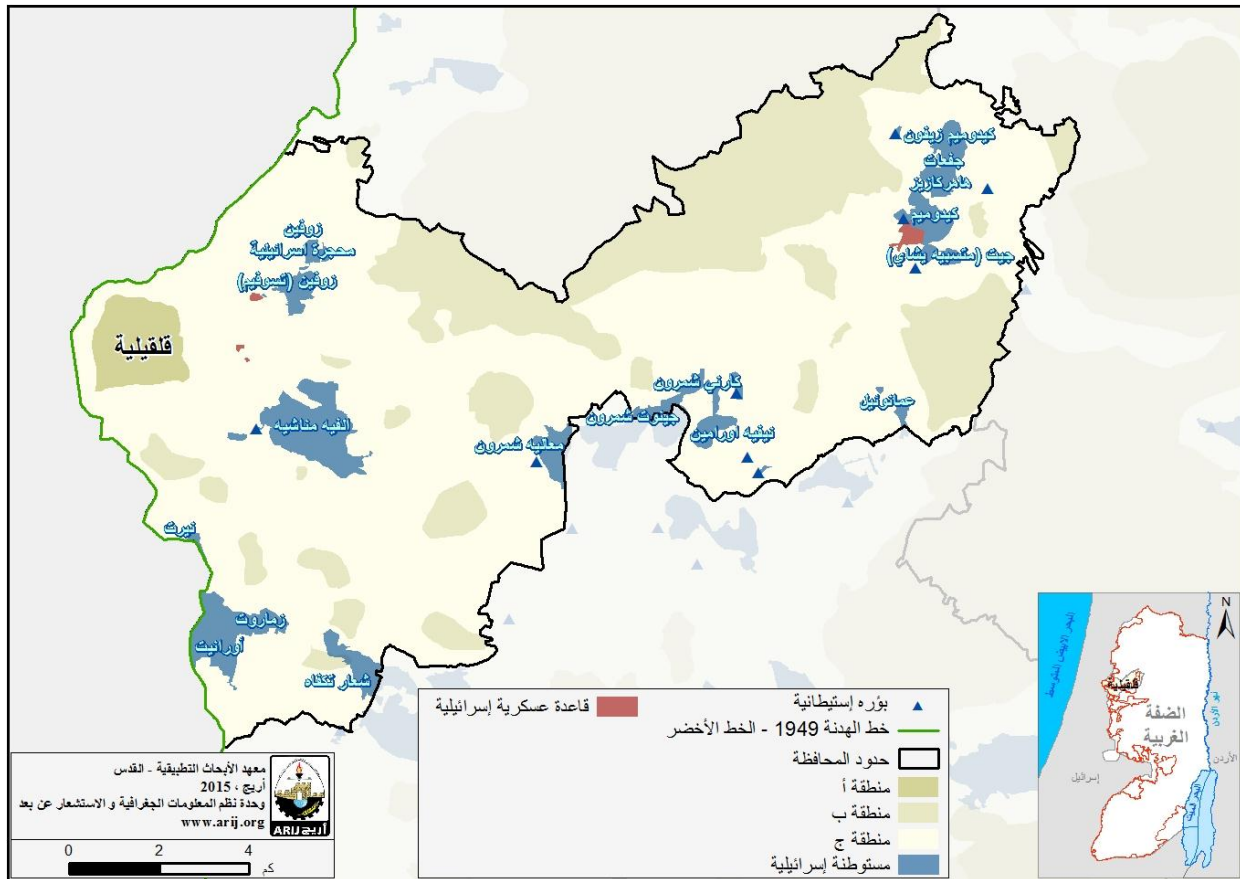
ישראל גם החלה לסיווג שטח נוסף מהשטחים הפלסטיניים "אדמות מדינה" בגודל של 843,922 דונם (14.9% מכלל השטח של הגדה המערבית) וזה היה בשיאה לאחר שנת 1979. כיום, המנהל האזרחי הוא מכין להשלים את התהליכים על "אדמות מדינה" ומכין תוכניות רישום אחרי הסריקה, והעבודה ממשיכה בהליכי הרישום על פי החוק הישראלי, להכיל 11.7% (שטח 666,327 דונם) מסה"כ שטח הגדה המערבית. בסך הכל, השטח הכולל של הקרקעות המסווגות כ "אדמות מדינה" על פי ישראל תגיע עד 2,145,169 דונמים, כ-38% מכלל השטח של הגדה המערבית.

זה גם ראוי להזכיר כי 248,904 דונם מהאדמות הפלסטיניות (זה מקביל 5% ממה ישראל מסווגת כ "אדמות מדינה") נמצאות בשטחי הרשות הלאומית הפלסטינית הכפופות לדירוג א' ו' ב' על פי הסכם אוסלו ב' הזמני לשנת 1995 שנחתם בין אש"ף לישראל. בכשר לנפת קלקיליה, ישראל הגדירה שטח של 24,256 דונם כאדמות מדינה (זה מקביל 14.5% מכלל השטח של הנפה). כמו כן, רוב הקרקעות האלה המסווגות "אדמות מדינה" הן נמצאות בקרבת התנחלויות הישראליות בלתי לגיטימיות שהוקמו על השטח הנפה, אשר זה מגלה טענות מדינת הכיבוש הבלתי מבוססות כדאי לשלוט בשטחים הפלסטיניים. כאשר המנהל האזרחי הישראלי הוציא צו צבאי להחרים אדמות פלסטיניות בתואנה של "אדמות מדינה", נציין כי אדמות אלה נמצאות בסמיכות להתנחלויות ישראליות ומטרה היא שליטת הפעולה על האדמה הפלסטינית לצורך הרחבת התנחלויות קיימות.

8. בסיסים צבאיים ישראליים בנפת קלקיליה:

בעקבות הכיבוש הישראלי להגדה המערבית ורצועת עזה ב-1967, ולקבוע את שליטתה בגדה המערבית, המשיך שלטון כיבוש הישראלי להפקיע אדמות פלסטיניות, לא רק לבניית התנחלויות ישראליות, אלא גם להקמת בסיסים צבאיים ישראליים, הדבר שנחשב המצע הבסיסי של תהליך כיבוש הקרקעות, שם המשיך שלטון הכיבוש הצבאי להקים בסיסים לספק הגנה למאחזים ומתנחלי התנחלויות ישראליות הקיימות.

בנפת קלקיליה, שלטון הכיבוש הישראלי הקים בסיסים צבאיים ישראליים כך שהיום בסיסים אלה משתרעים על שטח של 300 דונם. בסיסים צבאיים אלה, נחשבים כנקודות התחלה עבור כוחות הצבא הישראלי לתקוף פלסטינים בעריהם וכפריהם, ולאיים על הנוכחות הפלסטינית באזורים הסמוכים להבסיסים צבאיים ישראליים אלה. מפה מס' 3' מציגה את מקומות שבהן יש בסיסי הצבא הישראלי על שטחי נפת קלקיליה:

9. תוכניות ההתנחלות הישראלית בנפת קלקיליה

כבר התעקש שלטון הכיבוש הישראלי מאז כיבוש השטחים הפלסטיניים בשנת 1967 כדי לחלש את קו שביתת הנשק משנת 1949 (הקו הירוק) שנקבע על ידי מועצת הביטחון של האו"ם, המטרה היא לקבוע את השטחים שנכבשו על ידי ישראל במהלך מלחמת 1967. וכדי להשיג את המשימה שלה, ישראל הטילה עובדות בפועל והייתה הדרך הטובה ביותר להאיץ את הבנייה והקמת התנחלויות ישראליות בכל רחבי השטחים הפלסטיניים שנכבשו ב-1967, כלומר, בצד המזרחי של קו שביתת הנשק משנת 1949 (הקו הירוק). ונפת קלקיליה הייתה כמו נפות פלסטיניות אחרות הסמוכות להקו הירוק שילמו המחיר ואיבדו אלפי דונמים של קרקעות לבניית ההתנחלויות הישראליות ואת הבנייה בהתנחלויות שלאחר מכן. נפת קלקיליה כבר היא המושפעת ביותר על ידי ההתנחלויות.

בשנת 1990, שר שיכון והבינוי הישראלי שהיה בזמנו, אריאל שרון, הציע את תוכנית "שבעה כוכבים", שמטרתה להקים חגורה של התנחלויות ישראליות על גבולות 1967, אשר פועלת מצפון לצפון-מערב לעיר ירושלים ואזור לטרון, עבור כפרי המערב לרמאללה, ומסתיימת בצפון איזור קלקיליה וסביבי טול כרם. מטרת תכנית זו ליצור שלושה גושי התנחלויות סמוכים גדולים, לכלול אותם לישראל מאוחר יותר. זו הייתה ההגדרה של גושי ההתנחלויות הללו כדלקמן:

1. גוש לטרון: הכולל בניית ארבע התנחלויות ישראליות עם קיומה של התנחלות "הר אדר" במרכז הגוש.

2. גוש מערב רמאללה, עם קיומה של התנחלות מיפו הורון במרכז הגוש וכולל גם 12 התנחלויות ישראליות כבר קיימות ובניית ארבע התנחלויות ישראליות חדשות.
3. הרחבת ההתנחלויות הישראליות בשטחים הסמוכים לערי המשולש וכפר קאסם⁴ לתוך השטח כבוש בשנת 1948 ועד צפון קלקיליה.

⁴ Israeli Colonial Projects

תכנית כזו (על פי שרון) צריכה לעבוד על ההגדרה מחדש ולצייר "קו ירוק" לכיוון המזרח כדי להרחיב את הגבולות הפוליטיות של ישראל בתוך הגדה המערבית, ומנהלת מו"מ על גבולות המדינה העתידית של פלסטין במסגרת המציאות החדשה שהטילה ישראל.

היום, גושי ההתנחלויות אלה, שהיו חלק מתוכנית "שבעת הכוכבים" של ראש ממשלת ישראל לשעבר "אריאל שרון", והנצאים במזרח הקו הירוק בתוך הגדה המערבית, הפך להיות דילמה אמיתית כדי להגיע להסדר קבע לפתור הסכסוך הישראלי-פלסטיני. כי גושי ההתנחלויות אלה משתרעים בהתחלה מגוש התנחלות "אריאל", הכולל מספר התנחלויות בקלקיליה וגוש "מודיעין עילית" וממשיך עבור גוש ההתנחלות "מעלה אדומים" שממזרח לירושלים וגוש "גוש עציון" בנפת בית לחם, ועד גוש "קריית ארבע" בחברון, שבדרום הגדה המערבית הכבושה.

10. כבישים עוקפים ישראליים

זה כבר ממשלות ישראל לדורותיהן, ובהתבסס על רצונה לקשור את ההתנחלויות הישראליות בגדה המערבית אחת עם השנית, פרצו כבישי ההתנחלויות ברשות הצבא הישראלי, והפלסטינים נמנעו משימוש רובם. והיום, את האורך הכולל של כבישים עוקפים הוא 810-820 הק"מ בגדה המערבית הכבושה (120 קמ"ר - 2.1% משטח הגדה המערבית הכבושה) 39 קילומטר מהם בנפת קלקיליה לבד, בנוסף ל-35 קילומטרים של כבישים עוקפים המחכים לאישור הממשלה הישראלית עלם והם ממוקמים בתוך ומסביב נפת קלקיליה כדי להתאים עם המציאות החדשה של הקמת גדר הפרדה הגזענית על שטחי הנפה.

במהלך שנים האינתיפאדה הפלסטינית השנייה (אינתיפאדת אל-אקצא), רשות הכיבוש הישראלי הגבירו את ההתקפה האגרסיבית והצבאית שלה בשטחים הפלסטיניים הכבושים, והרסה את המגזר החקלאי הפלסטיני, והאדמות הופקעו, הבתים נהרסו, ובצעו הרחבת ההתנחלויות והמאחזים הבלתי חוקיים ופרצו כבישים עוקפים לא חוקיים, והטילו ההגבלות החמורות על חופש התנועה של הפלסטינים ואזורי חיץ.

11. מחסומים ישראליים שונים מעקבים תנועת האזרחים בנפת קלקיליה:

תושבי קלקיליה סובלים מן התהליכים הישראליים הרבים בנוסף לנוכחות של גדר הפרדה הגזענית, אשר מבתר חלקי הנפה ומגביר את הקושי של התנועה הפלסטינית בין התכנסויות בנפה, ושם התחיל שלטון הכיבוש הישראלי בהקמת מחסומים צבאיים ישראליים רבים בכניסות הכפרים ועיירות הפלסטינים, אשר השפיעו על תנועת הפלסטינים. אז שלטון הכיבוש הישראלי שם כל מיני מכשולים ומחסומים, כגון קוביות בטון, סוללות עפר ושערים חקלאיים ושערי ברזל, חפירת מנהרות, וכו', בנוסף למה שהושם על מסלול גדר

הפרדה הגזענית ובין הערים והכפרים השונים בנפה. להלן טבלה מציגה את מספר וסוגי מחסומים ומכשולים ישראלים על אדמות נפת קלקיליה. טבלה מס.7:

טבלה מס.7 מחסומים ישראלים בנפת קלקיליה	
כמות	סוג המחסום הישראלי
3	סוללות עפר
5	שערי ברזל
3	מחסום
1	מעבר להקו הירוק (קו שביתת הנשק 1949)
14	שער חקלאי
1	מחסום בטון
3	מחסום קבע
5	מנהרה
5	נקודות ביקורת
40	סה"כ
המקור : יחידת מערכות מידע- אריג' (2015)	

11.1 מנהרת חבלה

הכפר הפלסטיני חבלה, מדרום לעיר קלקיליה, במרחק של 3-5 ק"מ אווירי (המרחק האופקי בין מרכז העיר ומרכז עיר קלקיליה). כפר חבלה קיים תוך בידוד מאז 2003, כאשר הכיבוש הישראלי החל בבניית גדר הפרדה גזענית על אדמות הכפר ובשלושים ואחד לאוגוסט 2004, שלטון הכיבוש הישראלי פתח "מנהרת חבלה" המחברת עיר קלקיליה לכפר חבלה ושם נבנה מנהרה על שטח של 150 דונמים מאדמות השייכות לתושבי כפר החבלה, אשר, כפי שנמצא בקרבת המנהרה מספר שערי ברזל המופעלים על ידי כוחות הכיבוש כדי לשלוט על תנועת פלסטינים ובמטרה לאבטח את הכביש מס. 55 שרק המתנחלים משתמשים כדי לעבור בין התנחלויות בעוד שהתושבים הפלסטינים נאסרים משימוש בכביש הזה.

כאשר הצבא הישראלי החליט לבנות "מנהרת חבלה" לא לקחו בחשבון את האינטרסים של הפלסטינים, כמו העובדות מראות על הקרקע שישראל לא מצאה את כביש אחר חלופי לשימוש הפלסטינים בעיר קלקיליה שמאפשר להם לצאת ללא שימוש הכביש העוקף מס. 55 המיוחד לשימוש מתנחלים ישראלים אשר מחבר אותם עם רשת הכבישים הישראליים מעבר לקו הירוק. המפה מס' 6 מתארת המנהרה בחבלה.

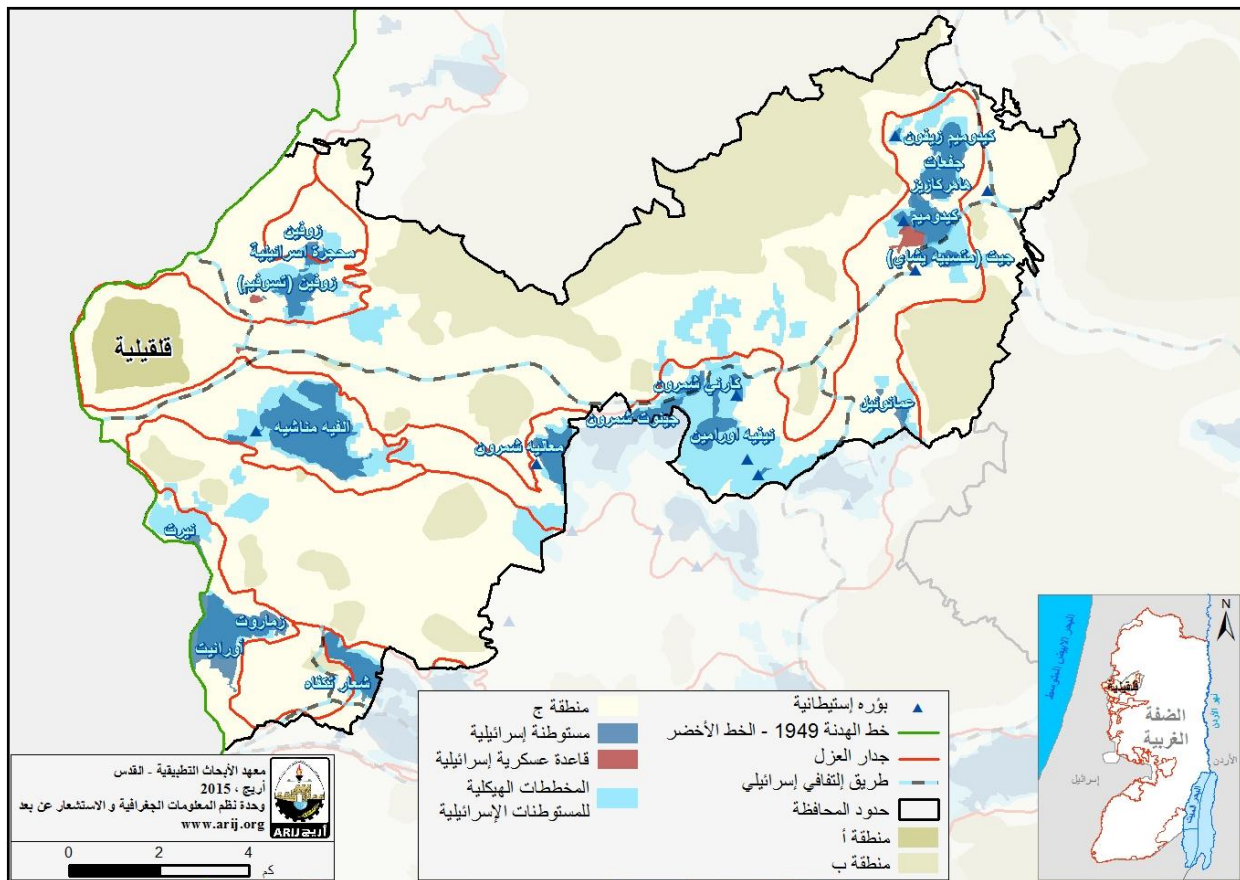
המפה מס' 6 מתארת המנהרה בחבלה

12. גדר הפרדה הגזעני על שטחי נפת קלקיליה

בחודש יוני 2002, שלטון הכיבוש הישראלי החליט להתחיל בעבודות בניית גדר מבודדת שמפריד בין שטחי הגדה המערבית הכבושה לבין השטחים הפלסטיניים שנכבשו בשנת 1948, והייתה נפת קלקיליה הנפגעת בצורה הקשה ביותר מתהליך בניית גדר הפרדה. אורך גדר הפרדה הגזעני המתוכנן לבנות על שטח נפת קלקיליה הוא 93 ק"מ (12.5% מהאורך הכולל של גדר הפרדה גזענית בגדה המערבית, אשר מגיע לאורך 771 ק"מ) ועובר משטחי 19 כפרים פלסטיניים בנפת קלקיליה (הנווה אליאס, בית אמין, חבלה, פלאמיה, ג'יוס, עזבת סלמאן, עזבת ג'לעוד, עזבת אלאשקר, סניריא, ראס עטיה, ראס אל-טירה, עיר קלקיליה, כפר תל'ת, עזון אלעתמה, ערב רמאדין הצפוני, ערב רמאדין הדרומי, ערב אבו פרדה, וואדי אלרשא). בעקבות בניית גדר הפרדה הגזעני (אשר בוצע כמעט 50% ממנו על שטחה של נפת קלקיליה), יש מאות דונמים של אדמות חקלאיות מבודדים, שטחים פתוחים, שם נמצאים עכשיו בצד המערבי של הגדר, והפלסטינים בעלי הקרקעות לא יכולים להגיע להן חוץ ורק דרך היתר מיוחד המונפק על ידי המנהל האזרחי הישראלי.

מצד שני, מסלול גדר הפרדה גזענית עובר בנפת קלקיליה כדי לעטוף המספר הגדול שאפשר מהתנחלויות הישראליות הבלתי חוקיות, מתוכם 16 התנחלויות על שטחה של נפת קלקיליה, כמו גם מאחזים ושטחים חקלאיים ושטחי הרחבה עתידית של ההתנחלות. עם השלמת הבנייה, הגדר יבודד שטח של 59,124 דונם (35.5% מכלל השטח של נפת קלקיליה). טבלה 8 מציגה את מצב גדר הפרדה הגזעני בנפת קלקיליה:

טבלה 8 מציגה את מצב גדר הפרדה הגזעני בנפת קלקיליה		
#	מהות הגדר	אורך הגדר (ק"מ)
1	גדר קיים (בטון)	4
2	גדר קיים (בטחוני)	41
3	גדר מתוכנן	34
4	גדר עדיין בבנייה	14
	סה"כ	93
מכון מחקר יישומי –ירושלים		
- אריג' 2015		

12.1 השפעות שליליות של בניית גדר הפרדה הגזעני בנפת קלקיליה:

כאשר פרצה האינתיפאדה הפלסטינית השנייה בספטמבר 2000, החל הצבא הישראלי לנקוט בצעדים שנועדו להגביל את תנועתם של הפלסטינים בתוך ומחוץ נפת קלקיליה, במיוחד לאדמות חקלאיות, וכל האמצעים האלה הגיעו בתואנה של ביטחון. אמצעי אבטחה ישראליים מהווים איום חמור על תנאי החיים של התושבים קלקיליה אשר מתמודדים גם היום בכל סוגי מכשולים ישראליים המגבילים את הגישה למקומות העבודה שלהם או אדמותיהם בגלל הגבלות שמטילה ישראל על התנועה דרך מחסומים שהוקמו בתוך ומסביב לגבולות הנפה.

לדוגמא, לפני בניית גדר הפרדה הגזעני, תוצרת חקלאית היוותה כ-22% מכלל המשק לקלקיליה, שם מוצרים מיוצאים בעיקר לגדה המערבית ולשוקי מדינות ערב שכנות. ועם נוכחות גדר הפרדה הגזעני הסתמכו התושבים הפלסטינים יותר ויותר על החקלאות כמקור פרנסה, במיוחד עם 6,000 עובדים פלסטינים מהעיר קלקיליה, בנוסף 13,000 עובדים פלסטינים משאר הכפרים והעיירות של נפת קלקיליה שנמנעו מגישה למרכזי עבודתם. בשטחים הפלסטינים הכבושים בשנת 1948, בשל בניית גדר הפרדה הגזעני ואת המדיניות הישראלית של סגר.

הסגר שהוטל על העיר ונפת קלקיליה דרך בניית גדר הפרדה הגזעני השפיע על היכולת הקנייה של התושבים בנפת קלקיליה, בגלל סגירת כמעט 600 נקודות מכירה ותעשייה מתוך 1800 הנמצאות בעיר קלקיליה, מה שמכריח יותר משפחות פלסטיניות לכיוון ההסתמכות על החקלאות כמקור הכנסה חלופית למרות כל המכשולים הישראליים המגבילים את ההצלחה של גישה זו. זה הוביל בתורו להגדיל את מספר המשפחות הפלסטיניות שתלויות בייצור חקלאי בקלקיליה שמגיע ל-45% מכלכלת העיר. כתוצאה, מכשולים ישראליים הנובעים מבניית גדר הפרדה הגזעני הגבילו את תנועתם לשווק את מוצרי התושבים, אז אף פעם מקודם נרשמה עלייה בשיעור האבטלה בקלקיליה, כך הגיעה ל-19.8% בשנת 2010.

השפעות פוליטיות:

- לפעם שנייה ברצף, ישראל, ובאופן חד צדדי, רוצה לצייר מחדש את הגבולות פוליטיות של נפת קלקיליה.
- גדר הפרדה הגזעני יפגע באיזון גיאוגרפי בנפת קלקיליה, דרך תפיסת 35.5% משטח הנפה.
- הגדר יעבוד על הפרדת נפת קלקיליה משאר הנפות של הגדה המערבית הכבושה.
- למצוא את המציאות הדמוגרפית החדשה שמטרתה להגדיל הגירת הפלסטינים שאיבדו את פרנסתם.

השפעות כלכליות:

- גדר הפרדה הגזעני גרם להרבה נזקים קשים למגזר החקלאי הפלסטיני וחקלאים, כתוצאה מהפקעת אדמות והגבלות של תנועה ושיווק.
- ישראל תשמור באופן מלאה על המסחר הפלסטיני ותיירות.
- האבטלה והעוני ברמות גבוהות אין לו אח ורע.

השפעות שליליות על החיים החברתיים ומשפחתיים:

- מניעת אלפי פלסטינים להגיע למרכזים עירוניים עיקריים בעיר, ולקחת את היתרון של בריאות, חינוך ושירותים חברתיים.
- הידוק ההגבלות על תנועת פלסטינים, וגידול הקושי בהסעה מן ועד האזורים המבודדים. שם הגדר בטר את התקשורת החברתית בין האזרחים הפלסטינים החיים בשני צדדים של הגדר.
- הגדר יגרם להפחית את הקרקעות הזמינות לבנייה והרחבה, אשר יגדיל צפיפות האוכלוסייה בשטחים הפלסטינים, אז הסתכמה בכ -649 אנשים לכל 1 קמ"ר לפני בניית גדר הפרדה הגזעני אבל המספר יגיע בכ -1,007 אנשים לכל קמ"ר 1 לאחר בניית גדר הפרדה הגזעני (יחידת מערכות מידע הגיאוגרפי –אריג' 2013).
- מסלול גדה הפרדה יאתר כפרים וערים פלסטיניים רבים בכיסים מבודדים ולא מחוברים ו / או בגטאות, והופך התנועה בין הגושים אלה תחת הגבלות ישראליות.

השפעות שליליות על הסביבה הפלסטינית

- ירידה בגודל השטח המוכן להטמנה, ומקומות הטיפול בביוב.
- ירידה בגודל השטח המוכן לשמורות טבע, יערות, שדות מרעה, שטחים פתוחים והבראה.
- אובדן של שטחי מרעה בעלי החיים, והגדלת מדבור.
- ההרס של חיות ברות ואת העקירה של חיות מסוגים שונים ולמנוע הקיום שלהם בסביבתם הטבעית, במיוחד בעונות הנדידה.
- לבודד אתרים ארכיאולוגיים והיסטוריים הפלסטינית רבים מאחורי הגדר.
- גדר הפרדה הגזעני ישנה את הנופים ומונומנטים הפלסטינים.
- הפסד של שטח פתוח, אשר מהווה איום על המשך קיומם של אזורים עירוניים וכפריים, ומשאבי טבע ומגוון ביולוגי.
- לבודד מקורות המים, שבו גדר הפרדה הגזעני יבודד כ -24 בארות (מתוך 33 בארות בנפת קלקיליה), עם אובדן יכולת הייצור השנתי הכולל והמוערך בכ -1.9 מיליון מטרים מעוקבים של מים, אשר יהיו תחת שליטה ישראלית.

בנוסף ל**בדוד 59,124 דונם (59.1 קמ"ר)** מאדמות פלסטיניות בנפת קלקיליה, גדר הפרדה הגזעני עבד על קיום יישובים פלסטיניים רבים בקנטונים והם (ערב אבו פרדה, ראס אלטירה, ערב אלרמאדין שבדרום ח'רבת אלדבעה, וואדי אלרשא, ערב אלרמאדין בצפון, ועזון אלעתמה) . פלסטינים הפכו להיות מתגוררים ביישובים פלסטיניים בתוך אזור מבודד ומוגבל בתנועה לאזורי המגור שלהם או אל אדמותיהם החקלאיות, ובכך יש איום על הפרנסה שלהם ועל גישתם לשירותים חברתיים, בריאות וחינוך ושירותים אחרים. טבלה 9 מציגה את מהות האזורים המבודדים מאחורי גדר הפרדה:

טבלה 9 מציגה את מהות האזורים המבודדים מאחורי גדר הפרדה הגזעני בנפת קלקיליה	
מידת השטח	סוג האדמות
30860	אדמות חקלאיות
3744	יערות
75	משטחים מלאכותיים
12455	אזורים פתוחים
279	בסיסים צבאיים ישראליים

6	מאחזים
10386	התנחלויות ישראליות
382	אזורים פלסטיניים עירוניים
939	איזור הגדר
59124	סה"כ
יחידת מערכות מידע- מכון המחקר היישובי בירושלים- אריג' (2015)	

12.2 גדר הפרדה הגזעני והחוק הבין לאומי:

גדר הפרדה הגזעני הישראלי מפר כל הערכים האנושיים הקיימים, זכויות האדם והחוק הבינלאומי, כולל זכות ההגדרה העצמית, הזכות לחופש התנועה, הזכות לעבוד, הזכות לטיפול רפואי, הזכות לחינוך, לרמת חיים מתאימה וזכות הגישה למקומות קדושות. בחודש יולי 2004 בית משפט הבינלאומי לצדק גינה את מסלול גדר הפרדה הגזעני הישראלי עבור ההחלטה ההיסטורית שלו וגם גינה כל הפעילויות הקשורות לכיבוש הישראלי של הגדה המערבית מאז 1967, (התנחלויות, כבישים עוקפים, הריסת בתים, עקירת עצים, הפקעת האדמות, וכו', ועכשיו גדר הפרדה הגזעני), אשר מעכב את האחדות בין אזורים הגיאוגרפיים של הגדה המערבית הכבושה) דרך הדגשת זכותו של העם הפלסטיני להגדרה עצמית, שהכיבוש הישראלי עבד להגביל אותו, ובית המשפט הגדיר כל פרקטיקות מדינת ישראל בשטחים פלסטינים הכבושים כמו פעולות רעות. בית המשפט ביסס את החלטתו על החוק הבינלאומי, כולל הסכם ג'נבה הרביעי ובסיסי בית משפט בהאג, ואמנות זכויות האדם השונות, והחלטות מועצת הביטחון של האו"ם, 242, 338 ואחרים.

לזכור את החלטות האו"ם הרלוונטיות, שהדגישו כי הפעולות שנקטה ישראל (השלטון הכובש הקיים) כדי לשנות את המצב ואת המצב הדמוגרפי של מזרח ירושלים הכבוש אינן חוקיות והן בטלות ומבוטלות, וצריך לקחת בחשבון את ההסכמות שנחתמו בין ממשלת ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני בקשר לתהליך השלום במזרח התיכון, וגם החלטת בית הדין הבינלאומי השופט על גדר הפרדה הגזעני בתאריך 9 ביולי, 2004.

13. סיכום:

למרות הגינוי הבינלאומי, ישראל ממשיכה בתוכניות חד-צדדיות בבניית גדר הפרדה הגזעני, אשר מבודד ומפקיע שטחים נרחבים של אדמות הפלסטיניות בנפת קלקיליה וגם כפי שנהוג בשאר הגדה המערבית. היום, היישובים הפלסטיניים מוקפים בגדר הפרדה הגזעני, התנחלויות, כבישים עוקפים לשרת מתנחלים ישראלים, והאלמנטים האלה בשילוב הורסים כל אפשרות עתידית להרחבה והפיתוח היישובים הפלסטינים ובכך מהווים איום על פיתוח בר קיימא.

יש צורך שהרשויות הישראליות תעמוד להחלטות הבינלאומיות, כולל החלטות מועצת הביטחון של האו"ם כלומר הצורך שהכיבוש הישראלי יהיה אחראי על הפרות בשטחים הפלסטינים הכבושים.

בנוסף לזה, מה שישראל עושה כמו הרחבת הבנייה והאכלוס על אדמות פלסטיניות בגדה המערבית, כולל מזרח ירושלים, מהווה הפרה מפורשת וברורה להחלטות הלגיטימיות הבינלאומיות ומוסכמות ואמנות זכויות האדם והחלטות מועצת הביטחון של האו"ם הרלוונטיות שהכי עיקרי שבהן היא החלטה מס. 242 שהונפק בשנת 1967, אשר מבקשת מישראל נסיגה מהשטחים הערביים שכבשה במהלך התוקפנות שלה בשנת

1967, החלטה זו מצהירה על אי חוקיות הכיבוש הישראלי לשטחים הפלסטיניים לאורך כמעט חמישים שנה.

עקרונות ההחלטה 242 של מועצת הביטחון של האו"ם שוב חזרו תוך החלטה מס. 446 (1979), אשר מציין כי מדיניות ופרקטיקות של ישראל בהקמת התנחלויות בשטחים הערביים הפלסטיניים שנכבשו מאז יש 1967 אינן בתוקף ולא חוקיות ונחשבים כמכשול רציני להשגת שלום כולל, צודק וקבוע במזרח התיכון", וגם כן את החלטת מועצת הביטחון 452 (1979), המבקשת מהממשלה הישראלית ועם ישראל להפסיק באופן דחוף את הבנייה והתכנון של התנחלויות בשטחים הערביים הכבושים מאז 1967, כולל ירושלים.